

Publicerad 2005-10-03 18:07 av AtomHeartMother

Ibland är man kär...

Ömhet

Månen stiger

Och spinner garn

Över gatorna

Min andedräkt immar fönstret

Det är bra

Det betyder att jag lever

Trots violinerna i min skalle

Jag ristade mitt namn i träden

Och ditt

Fast du inte ville

Dina vader var så smala

Du sa Kom så badar vi i fontänen tillsammans

Jag följde efter

Det tog timmar för våra kläder

Att torka

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren AtomHeartMother med Poeter.se id #4443 innehar upphovsrätten